

Birtalan Ferenc PÓKMENET

 ligetmuhely.com/birtalan-ferenc-pokmenet/

nem tudom anyu mit szólna
reggel bekapcsoltam a rádiót este a gépet

másnap reggeliztem extrudált kenyér kefir
szennyesbe tettem a feketéket

mintha a tegnap meg se történt volna
nem akarom sorolni
mi az ami nem volt tegnap
ami nem történt meg
se két hete se soha
figyeltem
a katafalk terítójén hova mászik a kicsi pók
valamelyik virágról indulhatott
elment a csokrok mellett
megállt az urnával szemben mintha kondoleálna
s ahogy jött lemászott
eltűnt
hallottam a zenét a szavak eljutottak hozzám
váltogattam fájós lábaimat
fogom-e bírni a menet elején
nem a lovas üveghintó mögött

olyanok elvértve ha akadnak
a nysákat is lecserélték kis játékkocsikra
de a sofőr figyelt
lépteimhez igazította az ütemet

nem tudom anyu mit szólt volna

addigra nagyon fájt a lábam indulni akartam
üres volt a fejem
pisilnem is kellett
kiszáradt a torkom a szemem
fölnéztem a virágokról
láttam a kígyózó hosszú sort
az első ember akkor ölelt meg
mondott valamit

és sorban sorban sorban
nem tudom anyu mit szólt volna

ilyenkor szokták mondani
szép temetés volt
én meg
ha nem lesz bennetek szó
akkor járassátok a pofátokat
de tényleg méltóságteljes volt
akár egy ünnep
a nap süttött
és jöttek az emberek jöttek

kezem
ahogy akkor szombaton
homlokodra
az urnára tettem
vártak türelemmel
amikor elengedtelek
már száraz fölperzselt volt a szemem

a kocsmában törkölyt és sört kértem
öcsit idézve hogy életben maradjak
igazán szép délután volt
zsongással néha halk nevetéssel
mindennek tudatában intézkedtem
újabb italokat kértem
nekem az unicum nem jött be igazán
a pálinka a sör
rengetegen voltunk a kocsmában rengetegen

nem tudom anyu mit szólt volna

álltam a sarat
igyatok
kínáltam a maradottakat

ki kell használni az alkalmat
nincs még egy fiam

kép | Milos Golubovic, flickr.com